

Lørdag 7 mai 1938

Aalesunds

Fra filmingen på Nord

SUNNMØRSPOSTENS FOTO-REPORTASJE

Her ser man chefregissøren Fredersdorf sammen med ekspedisjonens leder Mohrbutter planlegge innspillingen. Det ser ut for at de finner muligheter i scenariet, etter faktene å dømme.

Den kjente filmskuespiller Ferdinand Marian, som skal spille Hallvard, den mannlige hovedrolle. Han er som man ser ikke nettop noen germansk type, men er blitt sterkt anerkjent i det siste som en alvorlig arbeidende kunstner som setter sig høie mål. Han satt da også gjerne litt av sides fra de andre og arbeidet med sin rolle, vilde gjerne gå turer på land og ikke kaste bort mer tid enn nødvendig på ørkesløst prat eller tomt tidsfordriv. På ombord er jo heller ikke akkurat spennende i lengden, og det var mange som gjerne vilde til Aalesund så snart det blev anledning

Sunnmørspostens fotograf har tatt de bilder som vi her bringer av Ufas filmskuespillere under oppholdet ombord på «Kaiser». Det var strålende vær, og en meget optimistisk stemning ombord. Tirsdagen kom med samme lovende solskinn, men den gikk med til alle slags forberedelser for innspillingen. Onsdag var det gode forhold, særlig om ettermiddagen, og vi fikk tatt op en rekke små scener. Så kom altså gråværet, og man må foreløpig vente på gunstigere lysforhold, og benytte tiden til alle slags forberedelser og tilretteleggelser for de videre optagelser.

Og etter en godværsdag til blir sansynligvis filmlivet overflyttet fra Longva til Ulla, hvor det er mere hardbar kystromantikk og særpreg over bebyggelsen og omgivelsene.

Om gråværet holder sig, kan ekspedisjonen bli liggende temmelig lenge deroppe, for det er en broget masse av scener som skal spilles inn, og til alle oversikts- og avstandsbilder som skal skape den rette miljøstemning over filmen må man ha den ekte solen — da klarer man sig ikke bare med de svære lyskasterne og den imponerende kraftige lysmaskinen på 1½ tonn som ekspedisjonen anvender til næroptagelser i gråvær, for å opnå de rette lyseffekter. Det var forresten merkelig å se hvor naturlig solskinn man på den måten klarte å få istand.

(Se forøvrig vår omtale av gangen i skuespillet på siste side)

tsposten

s Daablad

løyane.

Bill. I.

Vi ser her dampskipet «Kaiser», det skip som Ufa har leiet for filmekspe- disjonen til Nordøyane. Skipet tar sig flott ut, som man ser, og det går til vanns i en slags turistrute fra Ham- burg og til Helgoland, den merkelige klippeaya i Nordsjøen, rett ut for El- bens munding. Det er en meget popu- lær tur, som den gjør på en dag. Ski- pet gjør en fart omtrent som våre beste hurtigruter, 16—18 knobh. «Kai- ser» er et gammelt skip, som nylig er blitt ombygget og modernisert. Men filmfolkene stiller store krav til kom- fort på en såvidt langvarig tur, og er ikke begeistret for båten. Blandt annet er det smått med skikkelige lu- garer, da den er mest beregnet på dagreisende. Den brukes også i ruten Hamburg—Kiel gjennom Kieler-kan- len.

Bill. II.

Havnefogd Christiansen var også med på turen fra Ålesund og opover, og lotte sig udmerket i film-miljøet. Her ser vi ham med pipa i munnen i samtale med den charmerende unge skuespillerinne Kristine Garden og kapteinen på «Kaiser».

Bill. III

En særpreget fysiognomi. Det er Friedrich Gnass, kanskje truppens be- tydeligste skuespiller, en meget hyg- gelig og liketil kar. Han skal spille lappen Nils, og som man ser har han utseende for sig i den rolle.

Bill. IV.

Damen som slanger sig i liggestolen er Ufas nye stjerne Hilde Sessa, som spiller den kvinnelige hovedrolle.

Ishavsfolk.

Hvem har lest boken?

Etter sikkert forlydende har det i de siste dagene hos alle bokhandlere vært stor etterspørsel etter romanen «Ishavsfolk», forfattet av Lars Hansen. Og hvor mange er det ikke som har lest boken for flere år tilbake, men som nu ikke riktig kan huske handlingen?

Bokhandlerne opplyser imidlertid at de absolutt ikke har den på lager, og at de ikke finner den i noen bokliste. Altså — alt tyder på at boken ikke foreligger i trykt form.

Til grunn for filmmanuskriptet ligger derimot scenestykket «Ishavsfolk», utarbeidet av Lars Hansen og Karl Holter. Dette blev opført i Oslo for et par år siden, men blev ikke trykt. Scenestykket blev så omarbeidet til filmmanuskript av hovedregissøren for filmen H. B. Fredersdorf og en annen tysker, Mohrbutter, som er med under filmingen ser som ekspedisjonens leder.

Vi har imidlertid fått en av skuespillerne til i korthet å fortelle handlingen i filmen.

Denne begynner på et lite sted i Nordland, og man skal i filmen forsøke å gi en fremstilling av miljøet her. Hovedpersonen i stykket er Hallvard. Han er forlovet med den vakre Petra og de er selvfølgelig svært glad i hverandre. Hallvard drar så ut på en fangstekspedisjon til Grønland, men skal komme tilbake neste sommer. Dette blir han forhindret i, han må øvervintre enda et år, og hjemme tror man at han er omkommet oppe i isen. Petra spørger over kjæresten, og tilslutt blir det til at hun gifter sig med Olaf, som er sønn av en rik bonde.

Etter to år kommer så Hallvard tilbake og finner Petra gift. Alt faller nu i grøften for ham, og han drar fortvilet tilbake til ismarkene på Grønland.

Olaf har det heller ikke lett. Petra tenker på Hallvard, og folk snakker. Tilslutt har han et sammenstøt med sin far, og dette får begeret til å flyte over. Også han reiser fra det hele, og han tar veien opover til de øde vidde på Grønland.

Nu vil skjebnen at Olaf og Hall-

vard treffer sammen derborte, og kommer til å bo i samme hytte. En dag drar Olaf ut og kommer ikke tilbake. Han har gått sig vill. Hallvard er alene resten av vinteren, og drar så hjem. Men nu kommer det fart i folkesnakket for alvor, og det går ikke lang tid før det er helt på det rene at Hallvard har skutt Olaf. Han blir arrestert, og stillet for retten. Og det synes oplagt at han vil bli dømt. —

Da kommer hjelpen. En annen ekspedisjon fra stedet har drevet fangst på de samme trakter på Grønland som Olaf og Hallvard. De kommer akkurat nu hjem, og har vært svært heldig med fangsten. De kunde fortelle at Olaf hadde kommet helt utmattet til deres hytte om vinteren etter å ha gått sig vill; men var da så dårlig at han døde straks etter.

Mer fortalte ikke skuespilleren, men man kan vel tenke sig resten. Hallvard blev sikkert frikjent, og like så sikkert blev vel alt som det skulde være mellom ham og den skjønnne Petra. —

Hovedregissør for filmen er som før nevnt H. B. Fredersdorf. Han er en forholdsvis ny mann i den tyske filmverden; men man venter sig svært meget av ham. Fredersdorf har et meget behagelig vesen, er elskverdigg og forekommende — blir lett begeistret for oppgaven, og eier evnen til å begeistre andre, en uvurderlig evne for en regissør. Vi bringer idag på første side et bilde hvor man ser ham i fullt arbeide ute på Ulla. —

Da Fredersdorf i januar var heroppe for ta ut de steder hvor man skulde spille inn filmen, så han på Løvenvold Alfred Maurstad spille i filmen «Fant». Han blev så begeistret for Maurstads spill, at han på tilbakeveien i Oslo satte sig i forbindelse med ham, for å få ham til å spille Hallvards rolle. Forskjellige ting var dessverre til hinder, så Maurstad ikke kunde dra nytte av det interessante tilbud.

*

Når «Ishavsfolk» nu blir innspillet ute på Longva og Ulla, så er dette litt av et merkelig sammentreff, for forfatteren av stykket, Lars Hansen, at han slo sig ned der, mens han skrev en av bøkene sine. Uten å kjenne til dette, har altså filmfolkene funnet frem til samme stedet, hvor forfatteren fra Nordland likte sig så godt at han bosatte sig mens han skrev på ishavsfortellingene sine.

Denne typen er ikke så gammel som han ser ut til, bare 36. Han har latt skjegget gro i 5 uker, og må beholde det enda en tid. I filmen får vi se ham som Bjørn, gammel pelsjeger og filosof, som etter avsluttet pelsjegervirksomhet driver fiskehandel. Hans borgerlige navn er Paul Schwed.

I bakgrunnen ser vi fotograf Normann jr., som fulgte med opover fra Aalesund for å ta op bilder for en lydfilmavis og ellers fotografere for en Oslo-avis.

Moderne pedagogikk.

Kongerekker og historiske årstall og begivenheter er nu som tidligere noe av det vanskeligste å få banket inn i skolebarna, men en lærer i Stockholm skal være kommet på noe av det riktige.

For en tid siden utleverte han et sett kryssordoppgaver til sin klasse. Alle spørsmålene krevet nettop så mange historiske kunnskaper som det må være normen for barn omkring 14 år å sitte inne med.

Elevene skulde utfylle rubrikkene i timen. En enkelt kunde — resten ikke, men siden er der gått sport i tillegnelsen av historiske navn og begivenheter. Nesten alle barna leverer nu korrekt løste oppgaver.

Lærerinnen: — Jørgen kom herborte og gi mig det du har i munnen.

Jørgen: — Det er umulig, frøken. Det er en tannbyll.

Kjøp Blinde Barns Fyrstikker!